Ἀπομαγνητοφωνημένη ὁμιλία τοῦ Ἀρχιμ. Δαμασκηνοῦ κατὰ τὴν Θεία Λειτουργία τῆς Ἑορτῆς τοῦ Ἁγ. Συνεὼν τοῦ Δικαίου,(3-2-97), εἰς τὴν Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Ἁγίου Συμεὼν, Καταμόνας, καὶ ἐπ' εὐκαρία τῆς 16ης ἐπετείου(3-2-81) τῆς ἐκλογῆς τοῦ Πατριάρχου Διοδώρου.

<Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν>

Αὐτὰ εἶναι τὰ λόγια τοῦ δικαίου Ἀνδρὸς τοῦ ὁποίου τὴν μνήμη σήμερα ἑορτάζει καὶ πανυγηρίζει ἡ Μητέρα Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία. Φῶς. Ἐὰν δὲν ὑπῆρχε ὁ Χριστὸς, Μακαριώτατε Πάτερ καὶ Δέσποτα, δὲν θὰ μπορούσαμε μὲ κανένα τρόπο νὰ φαντασθοῦμε ποιὰ θὰ ἦτο ἡ κατάσταση ἡ σημερινὴ τῆς Κοινωνίας, διότι ἄν πάρουμε ὡς παράδειγμα τὰ λόγια τοῦ Γάλλου Φιλοσόφου Σατωβριὰν ὅτι ἄν ἀκόμη λίγο ἀργοῦσε νὰ ἔλθη ὁ Χριστὸς στὴ Γῆ, δὲν θὰ εὕρισκε ἀπὸ τὴν κοινωνία εἰ μὴ τὸ πτῶμα της.

Μὲ αὐτὰ τὰ λόγια λοιπὸν τοῦ Σατωβριὰν μποροῦμε νὰ κάνουμε πάρα πολλὲς σκέψεις καὶ μποροῦμε νὰ ὑπολογίσουμε ποῖα ἦτο ἡ ἀνθρωπίνη κατάστασις τὴν ἐποχὴ ἐκείνη, κατάπτωσις τῶν ἠθῶν, παντελὴς ἔλλειψις τῆς ἐννοίας τοῦ δικαίου. λίγοι ἦτο οἱ δίκαιοι ἄνθρωποι τὴν ἐποχὴ ἐκείνη καὶ ἕνας μεταξὺ αὐτῶν καὶ ὁ δίκαιος αὐτὸς ἄνδρας, ὁ Συμεὼν, ὁ ὁποῖος ἀπὸ τότε καὶ μέχρι σήμερα φέρεται εἰς στὴν Ἐκκλησία καὶ τὴν ὑμνολογία καὶ εἰς τὸ Εὐαγγέλιο ὡς δίκαιος. Διότι ἡ ἔννοια τῆς δικαιοσύνης εἶναι ἔννοια μὲ τὴν ὁποίαν θὰ μπορέση νὰ ἐπιζήση ἡ Κοινωνία. Οὐαὶ καὶ ἀλλοίμονο ἐὰν ποδοπατηθῆ αὐτὴ ἡ ἔννοια τῆς δικαιοσύνης. Οὐαὶ καὶ ἀλλοίμονο ἐὰν αὐτὴ ἡ Κοινωνία τελικὰ, παταχθῆ ἀπὸ τὴν ἀδικία. Τότε καὶ πάλι θὰ ἐπιστρέψουμε ἀπὸ κεῖ ποὺ ξεκινήσαμε, ἀπὸ τὰ λόγια τοῦ Σατωβριὰν, ὅτι θὰ θρηνίσουμε τὸ πτῶμα τῆς Κοινωνίας.

Ἡ ἔννοια τῆς δικαιοσύνης ἡ μεγάλη αὐτὴ ἔννοια, ἦτο ἡ ὁλόκληρος διδασκαλία τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μαζὶ μὲ τὴν ἀγάπη. Διότι αὐτὸς ὁ ὁποῖος ἔχει ἀγάπη, εἶναι καὶ δίκαιος. Ὁ Χριστὸς ἔριξε φῶς ἄπλετο. Ὁ Χριστὸς μὲ τὴν φωτεινὴ διδασκαλία Του, φώτισε τὶς καρδιὲς τῶν ἀνθρώπων καὶ τὶς μετέβαλε ἀπὸ σκοτεινὰ ἄντρα τῆς ἀδικίας, τοῦ πόνου καὶ τῆς συμφορᾶς εἰς Παράδεισον γεμᾶτον ἄνθη εὐωδιαστὰ. Αὐτὸς εἶναι ὁ Χριστὸς. Εἶναι φῶς καὶ ζωὴ. Εἶναι δικαιοσύνη καὶ ἀκολουθοῦμε πιστὰ τὴν διδασκαλία Του. Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ περπατήσουμε στὸ σκότος τῆς ἀδικίας, καὶ ἄν κάνουμε κάποια ἀδικία, τὸ φῶς τοῦ Χριστοῦ θὰ μᾶς ἐλέγξη καὶ θὰ προσπαθήσωμε ἤ νὰ ἀποτρέψωμε ἤ νὰ ἐπαναφέρωμε τὸ δίκαιο εἰς τὸν τόπο τῆς ἀδικίας. Καὶ μόνο ἔτσι θὰ μπορέση ἡ Κοινωνία νὰ πάη μπροστὰ μας, καὶ μόνον ἔτσι θὰ μπορέσουμε κὶ ἐμεῖς σὰν Χριστιανοὶ νὰ γνωρίσουμε τὸν δρόμο τοῦ λυτρωμοῦ.

Ἀλλὰ ἐκτὸς ἀπὸ τὴν μεγάλη αὐτὴ ἑορτὴ τῆς Χριστιανοσύνης σήμερα, ἡ Σιωνίτης Μητέρα Ἐκκλησία, ἡ βάσις τῶν Ἐκκλησιῶν διότι ἐδῶ εἶναι ἡ Ἐκκλησία, ἐδῶ εἶναι ἡ βάσις, ἐδῶ εἶναι ἡ πραγματικότης, Διότι ἀπὸ ἐδῶ, Μακαριώτατε Πάτερ καὶ Δέσποτα ξεκίνησε ὁ Χριστὸς, Ἐὰν δὲ οἱ ἄλλοι διάφοροι ἀποστολικοὶ θρόνοι λένε ὅτι ἔχουν πρωτοκαθεδρίες καὶ πρωτεία, τὶ νὰ πῆ ἡ Μητέρα Ἐκκλησία ἡ ὁποία ἱδρύθη ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν Κύριο ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστὸ ;

Γιαυτὸ καὶ σ' αὐτὴ τὴν δύσκολη ἐποχὴ, πρὶν δεκάξη χρόνια Μακαριώτατε Πάτερ καὶ Δέσποτα, ἡ Ἁγία καὶ Ἱερὰ ἡμῶν Σύνοδος πεφωτισμένη ἀπὸ τὴν Χάρη

τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἐξέλεξε ἐσᾶς Πατριάρχην, Ἀρχηγὸν καὶ Πατέραν. Τὴν Ἐκκλησία, ἀγαπητοὶ μου ἐν Χριστῶ ἀδελφοὶ, δὲν τὴν διοικεῖ ἡ Πολιτεία οὔτε ὁ Κόσμος. Τὴν Ἐκκλησία τὴν διοικεῖ τὸ Πανάγιον Πνεῦμα. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἕνας ὀργανισμὸς ποὺ ἀποτελεῖται ἀπὸ τὸ Θεῖον καὶ ἀπὸ τὸ ἀνθρώπινον. Το Θεῖον ἐνδυναμώνει τὸ ἀνθρώπινον γιὰ νὰ μπορέση νὰ συνεχίση ἡ Ἐκκλησία τὴν λυτρωτικὴ της πορεία μέχρι ἐκεῖ ποὺ ὁ Κύριος γνωρίζει. Γιαυτὸ λοιπὸν καὶ πρὶν ἀπὸ δεκαέξη χρόνια Μακαριώτατε Πάτερ, Ἅγιε καὶ Δέσποτα ἡ Ἁγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας μας, σᾶς ἐξέλεξε Πατριάρχη. Καὶ δὲν ἔπεσε ἔξω. Πῶς ἦτο δυνατὸ νὰ πέση ἔξω ἀφοῦ τὴν Ἐκκλησία τὴν διευθύνει τὸ Πανάγιο Πνεῦμα;

Δὲν θέλω Μακαριώτατε νὰ εἰπῶ πολλὰ, διότι αὐτὰ ποὺ θὰ πῶ ἐγῶ, τὰ ζοῦμε καθημερινῶς, ἤσασταν ὁ ἄνθρωπος καὶ εἶστε ὁ ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος μέσα στὶς τόσες δύσκολες καὶ ἀνώμαλες πολιτικὲς ἐξελίξεις καὶ καταστάσεις τοῦ τόπου αὐτοῦ σὰν ἐμπειρότατος ὁδηγὸς κρατᾶτε τὸ τιμόνι τῆς Σιωνίτιδος Ἐκκλησίας καὶ μέ σύνεση καὶ προσοχὴ καὶ πρὸ πάντων μέ σοφία περνᾶτε τὸ σκάφος αὐτὸ ἀπὸ τὶς Συμπληγάδες Πέτρες τῶν δυσκολιῶν τῆς σημερινῆς ἐποχῆς. Καὶ ὄχι μόνον αὐτὸ Μακαριώτατε, ἐσεῖς βλέπετε καὶ μπροστὰ.

Τελευταῖως, ἔτυχε νὰ συμμετέχω κι' ἐγὼ στὶς συνεδριάσεις τὶς Ἁγίας Συνόδου, καὶ μπόρεσα νὰ καταλάβω πόσο μπροστὰ βλέπετε Μακαριώτατε. Ἐξεπλάγην ἀπ' τὴν διορατικότητὰ σας. Διότι ἀπὸ σήμερα βάζετε τὰ θεμέλια πῶς θὰ μπορέση ἡ Ἐκκλησία νὰ στηριχθῆ ἀκόμη καλύτερα στὸ δύο χιλιάδες καὶ πέρα ὅπου ἀναμένονται κοσμογονικὲς ἀλλαγὲς καὶ ἡ Ἐκκλησία μας δὲν θά μείνη ἀμέτοχος. Ἐσεῖς λοιπὸν βλέποντας ὅλα αὐτὰ τὰ προβλήματα δημιουργεῖτε καταστάσεις ποὺ θὰ μπορέση ἡ Ἐκκλησία ἀπὸ ἐδῶ κι' ἐμπρὸς μετὰ τὴν δεύτερη χιλιετηρίδα νὰ ὑπάρξη, νὰ ζῆ, νὰ φωτίζη καὶ νὰ ἁγιάζη τὸν κόσμο.

Ἐμεῖς, τὰ ταπεινὰ σας παιδιὰ, ποὺ σᾶς ἀκολουθοῦμε ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ μὲ ἀγάπη, πίστη καὶ ἀφοσίωση, ἐν μέσω Ἐκκλησίας λαλοῦμεν καὶ λέγομεν ὅτι σᾶς σεβόμεθα, σᾶς ἀγαπῶμεν, σᾶς ἐκτιμῶμεν καὶ σήμερα, αὐτὴ τὴν ἱστορικὴ μέρα τῆς ζωῆς σας, εὐχόμεθα ἐκ βάθους καρδίας, ὅπως ὁ Κύριος ὁ Θεὸς σᾶς δώση πολὺ δύναμη καὶ πολλὰ ἔτη ἀκόμη γιὰ νὰ συνεχίσετε αὐτὸ τὸ ἱστορικὸ ἔργο πλοηγήσεως τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων. Ἀμὴν.